

[Løse.]

og Anskaffelsen er forbundet med meget betydelige Omkostninger. Efter hvad Gl. Roskilde Amts Landboforening har faaet oplyst — de har i Dag rettet Henvendelse til Forsvarsministeren om dette Spørgsmaal —, vil det andrage ca. 100 Kr. pr. Seng.

Kosten betales med 1 Kr. 9 Øre pr. Dag, Værelse og Logi med 35 Øre, i alt 1 Kr. 44 Øre for fuld Forplejning. For Befalingsmændene er Forholdene endnu mere utilfredsstillende, idet man dér for et opvarmet Værelse betaler 75 Øre pr. Dag. Naar dertil kommer, at Husmødrene de paagældende Steder ofte staaer helt uden kvindelig Medhjælp og har en eller flere mandlige Medhjælpere paa Ejendommen, der ligeledes skal have Kost og Logi, ligesom Mand og Børn ogsaa helst skal passes, selv om det maaske i mange Tilfælde kommer i anden Række, saa vil man let forstaa, at en saadan Husmoder er ude for en fuldkommen urimelig Belastning.

De Ønsker, der fremsættes, er ret beskedne. Der fremsættes Ønske om en saadan Betaling, at Kvarterværterne holdes skadesløse for de Udgifter, de har med Hensyn til Kost og Logi, saaledes at der ikke ved Siden af det store Arbejde, der følger med, skal ydes et ekstra kontant Vederlag. Endvidere ønsker man gerne, at der fra Militærets Side kunde stilles Tæpper til Raadighed, saa man var fri for det store Indkøb af Sengetøj, som er forbundet med meget store Omkostninger, i mange Tilfælde uoverkommelige Omkostninger for de forholdsvis daarligt stillede Landmænd. Endvidere kunde man ønske, at det blev ordnet saaledes, at en af Mandskabet blev beordret til at gaa Husmoderen til Haande. Der er i en Flok paa en 4—5 Stykker ofte en enkelt, der har særlige Anlæg i denne Retning, og hvis Soldaterne faar Ordre til det, tvivler jeg ikke om, at de er villige til at yde nogen Medhjælp, hvad der i mange Tilfælde er i høj Grad paakrævet. Man synes fra Kvarterværternes Side, at disse Ønsker er rimelige, og alle vi andre kan meget vel forstaa, at saadanne Ønsker fremsættes.

Jeg vil gerne henstille til den højtærede Forsvarsminister, som jeg for øvrigt sammen med andre har forhandlet med i Dag, at tage Spørgsmaalet under alvorlig Overvejelse. Jeg vil gerne endnu en Gang understrege, at man er ikke uvillig, man vil gerne tage imod disse Mennesker, som er beordret i Kvarter de paagældende Steder. Man vil gerne give dem en god Behandling

og en ordentlig Kost, men man synes, det var rimeligt, om Byrderne blev lettet paa en saadan Maade, som jeg her har antydnet.

Maa jeg, medens jeg er ved dette, henstille til den højtærede Forsvarsminister, om ikke det var muligt — selv om vi forstaaer, det er forbundet med visse Vanskeligheder — af Hensyn til de indkaldte, til deres Paarørende og til de Steder, hvor de har Plads, og hvor man gerne vil modtage dem igen, i god Tid at meddele, hvornaar Hjemsendelse vil kunne ventes, hvis intet uforudset indtræffer. Vi er naturligvis alle klar over, at under disse alvorlige Forhold kan der komme uforudsete Begivenheder. Vi haaber ikke, det sker, men der kan komme Begivenheder, som bevirker, at saadanne Udtalelser om Hjemsendelsen ikke kan holde. Inden for denne Begrænsning vil det betyde en stor Lettelse for mange af disse Mennesker, hvad enten det er Soldaterne, deres Paarørende eller deres Arbejdsgivere, som gerne vil modtage dem igen, naar de kommer hjem fra Tjenesten, at vide, om de kommer inden for en begrænset Tid, eller det er mere usikkert, hvornaar de i det hele taget kan ventes. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Forsvarsminister, om det er muligt at imødekomme ogsaa dette Ønske.

Et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil berøre, er Beskæftigelsesspørgsmaalet. Der hersker megen Bekymring for, hvorledes det under de vanskelige Import- og Eksportforhold skal gaa med at skaffe Arbejde til alle de mange Mennesker, der er arbejdsløse og normalt har været arbejdsløse i de senere Aars Vintermaaneder. Man frygter for, at Arbejdsløsheden i den kommende Vinter skal blive foruroligende stor, selv om man naturligvis fremdeles haaber, at det skal lykkes at holde den inden for en vis Begrænsning. Men samtidig med at man nærer disse Bekymringer, har vi herhjemme det ejendommelige Forhold, at en Mængde Mennesker er ude af Stand til at faa den ønskede og nødvendige Medhjælp.

Jeg nævnte for, hvorledes Landhusmødrene ofte er stillede, idet de i mange Tilfælde helt alene maa bestride Husførelsen paa en Gaard, i alle Tilfælde med yderst sparsom Medhjælp, ikke fordi man ikke vil lønne den paagældende kvindelige Medhjælp ordentligt, men ganske simpelt fordi man ikke kan faa den. Saadan er Tilfældet paa Landet, men ogsaa i Byerne er Forholdet ganske ejendommeligt. Naar jeg siger „ejendommeligt“, mener jeg ejendommeligt, set i Forbindelse med dette, at vi har den store foruroligende Ar-